

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010741
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712010741.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 5. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 13. 05. 2014, sp. zn. 4T 187/12 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. L. K. oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že dňa 23. 12. 2011 v čase okolo 13.30 h v meste Zvolen, okres Zvolen, v obchodnom dome Tesco na sídlisku Západ pristúpil k T. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXX/X, J. B. a bez predchádzajúcej komunikácie jej nahlas povedal: „Kedy začne splácať peniaze, že majú splácať aspoň po 200 € mesačne, lebo ak nie, tak dá jej syna odstrániť alebo ho zastrelí on sám“, pričom túto výzvu zopakoval dvakrát a pritom bol veľmi rozčúlený, čím takýmto konaním vzbudil dôvodnú obavu u T. Z., nar. XX. XX. XXXX, že svoje hrozby voči jej synovi L. Z., nar. XX. X. XXXX splní, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil tým, že síce mohlo dôjsť zo strany obžalovaného k vyhrážaniu určitým spôsobom, no zo správania sa poškodenej T. Z. nevyplývalo, že táto sa obávala o svoj život alebo svoje zdravie, hoci skutok sa stal dňa 23. 12. 2011 v obchodnom dome Tesco, teda v čase, keď v obchodnom dome bolo množstvo zákazníkov a skutok poškodená oznámila až dňa 29. 12. 2011.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní okresný prokurátor, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. Poukazoval na to, že podľa neho je nesporné, že skutok sa stal tak, ako to bolo ustálené v obžalobe, pretože obžalovaný sa skutočne stretol s poškodenou Z. v obchodnom dome Tesco, žiadal od nej uhradenie dlhu jej syna L. Z. a pokiaľ ide o spôsob uhradenia dlhu, poukazoval na výpoveď svedkyne S.. Tú skutočnosť, že poškodená podala trestné oznámenie až 29. 12. 2011 možno pripísať tomu, že po skutku nasledovali vianočné sviatky, domáhal sa potom zrušenia napadnutého rozsudku s tým, aby krajský súd vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy, na základe, ktorých správne ustálil skutkový stav a jeho postup bol správny, keď podľa § 285 písm. a) Tr. por. obž. L. K. spod obžaloby oslobodil, keď dospel k tomu záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Ako zistil krajský súd, okresný prokurátor podal na L. K. obžalobu dňa 5. 10. 2012 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Pôvodne bol na hlavnom pojednávaní vypočutý obžalovaný L. K., poškodená T. Z., svedkyňa L. S., svedok L. Z., svedkyňa H. K. a H. K..

Vo veci boli produkované dve skupiny dôkazov. Prvá skupina dôkazov sa opierala o tvrdenie obžalovaného L. K., ktorý uviedol, že kritického dňa 23. 12. 2011 prišiel do styku s poškodenou T. Z., ktorá pracuje ako predavačka v Obchodnom dome Tesco vo Zvolene, nepoužil však také slová ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, keď jej len povedal, aby mu dala peniaze, že syn má exekúciu na krku, pričom tieto slová povedal zvýšeným hlasom, na čo poškodená reagoval tým, že prečo na ňu kričí. Túto obranu obžalovaný prezentoval už v prípravnom konaní a jeho výpovede v tomto smere podporuje aj jeho manželka H. K. a dcéra H. K., ktoré potvrdzujú len tú skutočnosť, že obžalovaný hlasne vytykal poškodenú, že poškodený Z. mu nechce vrátiť peniaze, ktoré ukradol v pohostinstve. Naproti tomu svedkyňa T. Z. usvedčovala obžalovaného zo spáchania zločinu vydierania, keď na hlavnom pojednávaní tvrdila, že obžalovaný sa vyjadril v tom smere, že dá chlapca odstrániť alebo ho bude biť a to z toho dôvodu, že jej syn odcudzil obžalovanému peniaze v sume najmenej 500,- eur, k čomu sa aj priznal. Naproti tomu svedkyňa L. S., ktorá je spolupracovníčkou poškodenej uviedla, že v obchodnom dome bol hluk, nepočula všetky slová ale obžalovaný hovoril niečo v tom zmysle, že pokiaľ mu nevráti peniaze tak sa postará o zlikvidovanie jej syna a že ho dá zbiť, čo je v podstate v zhode s tým, čo táto svedkyňa vypovedala v prípravnom konaní.

Krajský súd sa vecou obž. L. K. zaoberá už po druhýkrát, keď uznesením z 22. 1. 2014, sp. zn. 4To 88/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V tomto uznesení naznačil, ktoré dôkazy je potrebné vykonať.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní opätovne vypočul obžalovaného L. K., ktorý zotrval na svojej obrane, keď uviedol, že sa síce stretol s poškodenou, nepoužil však slová, ktoré by zakladali a naplňovali skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Naproti tomu obžalovaného usvedčuje poškodená T. Z., ktorá tvrdí, že obžalovaný sa jej vyhrážal, že dá jej syna odstrániť alebo ho dá sám zastreliť. Potvrdila však tú skutočnosť, že hoci tento skutok sa stal tesne pred Vianocami v OD Tesco dňa 23. 12. 2011 o 13.30 h, nikto zo zákazníkov sa do toho nezastaral, túto skutočnosť toho dňa poškodená neoznámila, ani tam prítomnej SBS Tesco a neoznámila to ani toho dňa na polícii ale trestné oznámenie podala až dňa 29. 12. 2011. Taktiež bol na hlavnom pojednávaní doložený jej syn L. Z., ktorý potvrdil, že kritického dňa, keď sa jeho matka vrátila z práce vo večerných hodinách okolo 23.00 h, bola rozrušená, vystrašená výrokmi obžalovaného. Z tohto dôvodu ho starý otec vozil do školy, aj zo školy, z dôvodu ochrany.

Objektom trestného činu vydierania je sloboda rozhodovania vôbec ako taká. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel núti iného k tomu, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a to násilím, vyhrážaním sa násilím alebo inou ťažkou ujmu. Skutok je dokonaný násilným konaním a nevyžaduje, aby páchatel dosiahol toho, čo sledoval. Cieľ páchatela musí však byť adresovaný poškodenému a ten túto skutočnosť musí vnímať. Verbálny prejav, ktorý naplňuje skutkovú podstatu trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. musí však byť takej intenzity, že poškodený má dojem, že by tieto vyhrážky alebo hrozby obžalovaný mohol uskutočniť.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozsudku okresného súdu, ako aj s jeho dôvodmi a poukazuje na to, že prvostupňový súd správne rozhodol a zdôvodnil prečo podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného L. K. spod obžaloby pre skutok, ktorý sa mal stať, oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu (čas spáchania skutku, t.j. dňa 23. 12. 2011, množstvo zákazníkov v OD Tesco, možnosť volania o pomoc, privolanie SBS, oznámenie trestného činu s časovým odstupom). Neuniklo ani krajskému súdu to, za akých

okolností sa mal stať skutok a čo bolo vlastne spúšťacím mechanizmom celého konania obžalovaného - teda zlosť na to, že poškodený L. Z. odcudzil obžalovanému L. K. peniaze. Napriek tomu, že boli vykonané všetky dostupné dôkazy, nebolo nimi jednoznačne dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný a preto bol postup okresného súdu správny, keď obžalovaného L. K. podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.